

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa ***(...) Spółki Akcyjnej w G.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

przy udziale zainteresowanego ***(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.***

o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 18 listopada 2016 roku Nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

3. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. na rzecz zainteresowanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 737 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

XVII AmE 68/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 listopada 2016 r. (znak: (...)) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - działając w oparciu o art. 8 ust 1 w zw. z art. 30 ust 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. , poz. 755) oraz art. 104 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. w W. w sprawie odmowy zawarcia przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii - części Farmy Wiatrowej (...) stwierdził, że na (...) S.A. w G., spoczywa obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej i zaferowanej przez (...) Sp. z o.o. w W. z jednej instalacji odnawialnego źródła energii o mocy 10 MW oraz ustalił treść obowiązującej pomiędzy stronami umowy sprzedaży energii elektrycznej, wytworzonej w jednej

instalacji odnawialnego źródła energii Farmy Wiatrowej (...) o mocy 10 MW w oparciu o projekt Umowy sprzedaży energii elektrycznej, przedłożony w dniu 27 lipca 2016 r. wraz z załącznikami przez wnioskodawcę - (...) Sp. z o.o., która to umowa stanowi załącznik do Decyzji.

Odwołanie od tej decyzji wniosła Spółka (...) S.A. w G., zaskarżając decyzję w całości oraz wnosząc o jej zmianę w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie, że (...) S.A. nie jest zobowiązana do zakupu energii elektrycznej wytworzonej i zaoferowanej przez (...) Sp. z o.o. w W. z należących do niego instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o. oraz o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Skarżonej Decyzji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego, to jest:

1) art. 196 w zw. z art. 42 ust. 1 i 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii poprzez ich błędną wykładnię, co doprowadziło do uznania, że (...) S.A. jest zobowiązana do zakupu energii elektrycznej wytworzonej i zaoferowanej przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z należących do niego instalacji odnawialnego źródła energii podłączonej do sieci operatora systemu dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o.

2) art. 10 ustawy o zmianie ustawy z dnia 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy przepis ten został uchylony przez normę późniejszą, a więc kryterium obszarowe nie może stanowić przesłanki do uznania (...) S.A. za sprzedawcę z urzędu,

3) art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2005 roku o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której nie został on uchylony i nadal stanowi o kryterium sieciowości wskazującym na to, że (...) S.A. nie może być uznana za sprzedawcę z urzędu w niniejszej sprawie,

4) art. 3 pkt 29 w zw. z art. 9i ust. 3 pkt 3) ustawy Prawo energetyczne poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że (...) S.A. spełnia przesłanki kwalifikujące ją jako sprzedawcę z urzędu na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o. podczas, gdy (...) S.A. nie została wyłoniona w drodze przetargu ani wyznaczona przez Prezesa URE na sprzedawcę z urzędu na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o.,

5) art. 8 ustawy Prawo energetyczne poprzez jego zastosowanie podczas, gdy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie ma kompetencji do ustalania treści stosunku prawnego, gdy obowiązek zawarcia przez (...) umowy nie wynika z ustawy.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany (...) Sp. z o.o. wniosła o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Strony na rozprawie podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w G. jest przedsiębiorca wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod pozycją (...) oraz jest przedsiębiorstwem wyodrębnionym z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, w celu zapewnienia operatorowi systemu dystrybucyjnego niezależności pod względem formy prawnej. Dnia 24 czerwca 2008 r. Spółka ta została wyznaczona, na okres do 31 grudnia 2020 r., na Operatora Sieci Dystrybucyjnej ze wskazanym obszarem działalności. (...) S.A. wykonuje działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną w oparciu o decyzję koncesyjną, wydaną przez Prezesa URE 22 czerwca 2007 r., zmienioną następnie decyzjami z 8 marca 2013 r. oraz z 25 lutego 2014 r. (bezsporne, odpis z KRS k. 34-42 akt sądowych)

(...) Sp. z o.o. w W. jest przedsiębiorstwem energetycznym wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod pozycją rejestru (...), wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii. (odpis z KRS k. 123-126 akt sądowych)

(...) Sp. z o.o. posiada jeden park elektrowni wiatrowych, położony na terenie gminy D. w powiecie (...), województwie (...). Wraz z ośmioma innymi parkami elektrowni wiatrowych o łącznej mocy 239 MW, była uruchamiana i przyłączana do sieci elektroenergetycznej etapowo, poczynając od roku 2012 w jednym punkcie przyłączeniowym. (...) Sp. z o.o. na podstawie art. 9a ust. 6 Prawa energetycznego sprzedawała energię elektryczną Spółce (...) S.A. w G., jako sprzedawcy z urzędu na tym obszarze, po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b PE, a także energię pochodzącą z 4 siłowni wiatrowych nie objętych długoterminową umową sprzedaży zawartą z (...). (bezsporne, dowód: wniosek (...) Sp. z o.o. w W. z 18.03.2016 r., k. 1-2 akt admin.)

Dnia 7 grudnia 2015 r. (...) Sp. z o.o. oraz spółki (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. (jako właściciele) zawarły z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (jako operatorem) umowę operatorską, na mocy której wymienione spółki oddały operatorowi wspólną infrastrukturę przyłączeniową do użytku w celu pełnienia na niej funkcji OSD. Na mocy decyzji z 21 grudnia 2015 r. Spółka (...), posiadająca koncesję na dystrybucję energii elektrycznej, udzieloną decyzją z 21 grudnia 2015 r. Nr (...), została wyznaczona przez Prezesa URE operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego na okres od 22 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2030 r. Po dokonaniu opisanych wyżej zmian, każda z instalacji odnawialnych źródeł energii ma obecnie oddzielny punkt przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. (bezsporne; dowód: Umowa operatorska wraz z załącznikami, k. 108-132 akt admin.)

(...) Sp. z o.o. uzyskała koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej na mocy decyzji Prezesa URE z 4 lutego 2013 roku udzieloną na okres od 4 lutego 2013 r. do 31 grudnia 2030 r. zmienioną decyzją z 29 marca 2016 r. (nr (...)), którą Prezes URE zmienił przedmiot, zakres i warunki posiadanej przez Spółkę koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej. Zgodnie z dokonaną zmianą przedmiot działalności objętej koncesją stanowi obecnie działalność gospodarcza polegająca na wytwarzaniu energii elektrycznej w następujących instalacjach odnawialnych źródeł energii:

1. Elektrowni wiatrowej ((...)) o nazwie „(...)”, o łącznej mocy zainstalowanej 10,500 MW (4 x 2,500MW), zlokalizowanej w miejscowościach K. i S., gmina D., powiat (...), województwo (...).
2. Elektrowni wiatrowej ((...)), o nazwie „(...)”, o łącznej mocy zainstalowanej 7,500 MW (3 x 2,500 MW), zlokalizowanej w miejscowości K., gmina D., powiat (...), województwo (...). (dowód: okoliczności bezsporne; decyzja nr (...), k. 19-22 akt admin.)

Dnia 17 grudnia 2015 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o oświadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej wyprodukowanej w instalacji odnawialnego źródła energii. (dowód: Umowa o świadczenie usług dystrybucji Nr (...) z załącznikami, k. 108-132 akt admin.)

Spółki grupy (...) poinformowały (...) S.A. o wyznaczeniu (...) Sp. z o.o. na OSD. W odpowiedzi na to Spółka (...) S.A. poinformowała, że w związku z tym nie pełni już funkcji sprzedawcy z urzędu dla opisanych Parków wiatrowych od dnia wydania decyzji wyznaczającej (...) Sp. z o.o. na OSD (tj. od 22 grudnia 2015 r.). Spółka ta zapowiedziała, że od 1 stycznia 2016 r. nie będzie przyjmować zgłoszeń w ramach systemu W. dla Parków wiatrowych grupy. (dowód: wniosek (...) Sp. z o.o. o ustalenie treści umowy z 18.03.2016 r., k. 1-2 akt admin.; pismo (...) S.A. z 22.12.2015 r., k. 26 akt admin.)

Pismami z 7 kwietnia 2016 r. i 13 lipca 2016 r. (...) Sp. z o.o. zwróciła się do (...) S.A., jako sprzedawcy z urzędu, z wnioskiem o zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej z części farmy wiatrowej (...), po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b PE. W odpowiedziach, udzielonych w piśmie z 18 kwietnia i 18 lipca 2016 r., (...) S.A. wskazała, że nie jest zobowiązana do zakupu energii z instalacji (...) Sp. z o.o. po cenie

regulowanej, ponieważ instalacja ta jest przyłączona do sieci dystrybucyjnej (...) Sp. z o.o., na obszarze której (...) S.A. nie pełni funkcji sprzedawcy z urzędu. (dowód: pisma stron, k. 24, 30, 217, 219 akt admin.)

W dniu 18 marca 2016 r. (...) Sp. z o.o. wystąpiła do Prezesa URE - w trybie art. 8 ust. 1 PE - z wnioskiem o ustalenie treści umowy sprzedaży energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnym źródle energii – części farmy wiatrowej (...) położonej w gminie D., pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) S.A. (dowód: wniosek, k. 1-2 akt admin.)

Pismem z 31 maja 2016 r. Prezes URE zawiadomił spółki (...) Sp. z o.o. i (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie ustalenia pomiędzy wymienionymi stronami treści umowy sprzedaży energii elektrycznej. (dowód: zawiadomienie, k. 31-32 akt admin.)

W dniu 18 listopada 2016 r. Prezes URE wydał decyzję, która została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego. (bezsporne)

Do dnia wydania tej decyzji na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o. nie został wyznaczony sprzedawca zobowiązany. (bezsporne)

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebrany w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im prawdziwości.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne.

Na wstępie należy podnieść, iż wniosek (...) uruchomił, przyznaną Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki przez art. 8 ust. 1 prawa energetycznego, legitymację do ukształtowania spornej między stronami kwestii zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania energii elektrycznej, w granicach przysługującej stronom swobody kontraktowania.

Zgodnie z art. 8 ust.1 ustawy - Prawo energetyczne w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Zdaniem Sądu Prezes URE prawidłowo uznał, że na Spółce (...) S.A. spoczywa obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej i zaoferowanej przez Spółkę (...) z należących do niej instalacji odnawialnego źródła energii.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów podnoszonych przez powoda, wskazać należy, że zdaniem Sądu pozwany dokonał prawidłowej wykładni art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 196 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

W dacie wydania decyzji art. 42 stanowił, że

„1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;

2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

2. Warunkiem zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest zaoferowanie sprzedaży całej wytworzonej i wprowadzonej do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w okresie co najmniej 90 następujących po sobie dni kalendarzowych.”

Natomiast zgodnie z art. 196 ustawy OZE: „Do dnia rozpoczęcia przez sprzedawcę zobowiązanego zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 7, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w niniejszej ustawie, jest sprzedawca z urzędu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179 (prawa energetycznego)”

Wobec treści powyższych przepisów oraz faktu, że w dacie wydania skarżonej decyzji, na obszarze działania (...) Sp. z o.o. - czyli operatora systemu dystrybucyjnego, do którego sieci jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii należąca do zainteresowanego, należy dokonać analizy unormowań prawnych regulujących instytucję sprzedawcy z urzędu, a w szczególności możliwości powoływania się na kryterium obszarowości wprowadzone ustawą z dnia 8 stycznia 2010r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne i zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104 ze zm.)

Należy jednak przedstawić wcześniejsze regulacje odnoszące się tej kwestii. (...) bezsprzecznie spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 ustawy z 4 marca 2005r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 552), tj.:

a) został wyodrębniony z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w celu zapewnienia operatorowi systemu dystrybucyjnego niezależności pod względem formy prawnej w rozumieniu art. 9d ust. 1 p.e.,

b) posiada koncesję na obrót energią elektryczną,

c) zajmuje się sprzedażą energii elektrycznej odbiorcom energii, przyłączonym do sieci operatora, o którym mowa w pkt 1 (operatora systemu dystrybucyjnego),

przez co jest obowiązane, zgodnie z ust. 2 powyższego przepisu, do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i ustawy wymienionej w art. 1, wykonywać zadania sprzedawcy z urzędu dla odbiorców przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego.

Tym samym brak określenia w koncesji (...) jako sprzedawcy z urzędu, jest całkowicie bez znaczenia skoro z mocy samego prawa tj. art. 10 ust. 2 ustawy z 4 marca 2005 roku wykonuje on zadania sprzedawcy wobec odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej z urzędu, bez potrzeby wydawania decyzji administracyjnej w tym przedmiocie.

Ponieważ do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu w trybie art. 9i p.e. na przedsiębiorstwie wykonującym zadania sprzedawcy z urzędu ciążyą wszystkie obowiązki określone w przepisach prawa, które zostały nałożone na sprzedawców z urzędu, na (...) ciążył obowiązek zakupu energii wyprodukowanej w odnawialnych źródłach o jakim mowa w art. 9a ust.6 p.e..

Przepis ten w stanowi, że sprzedawca z urzędu jest obowiązany, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 9p ust. 1; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b p.e..

Z punktu widzenia niniejszego sporu istotny jest także przepis art. 11 ustawy nowelizującej z 2005 roku, który wskazywał, że do czasu wyłonienia, w drodze przetargu, lub wyznaczenia przez Prezesa URE sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i p.e., obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 6 p.e., - określony wówczas jako obowiązek sprzedawcy z urzędu zakupu energii wytworzonej w OZE przyłączonych do sieci znajdujących się na obszarze działania sprzedawcy z urzędu - wykonują przedsiębiorstwa energetyczne obowiązane na podstawie

art. 9 do zawarcia umowy sprzedaży z odbiorcami energii elektrycznej albo na podstawie art. 10 do świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom energii elektrycznej; obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dotyczy źródeł przyłączonych do sieci, do której są przyłączeni odbiorcy energii elektrycznej, z którymi przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek zawrzeć umowę sprzedaży albo którym ma obowiązek świadczyć usługę kompleksową.

Powyższa regulacja w świetle wykładni językowej ograniczała zdaniem Sądu obowiązek przedsiębiorstw dystrybucyjnych nabywania energii tylko od OZE przyłączonych do sieci dystrybucyjnej tych przedsiębiorstw, jednakże kolejna nowelizacja prawa energetycznego dokonana w 2010 roku spowodowała, że obowiązek zakupu energii z OZE objął także tych wytwórców którzy są przyłączeni do sieci przesyłowej.

Wskazuje na to jednoznacznie treść art. 10 ustawy zmieniającej prawo energetyczne z 2010 roku, która potwierdzając obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w OZE przez podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu - do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu, wskazuje, że chodzi o energię wytworzoną w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej. Podobnej treści odniesienie się do tych samych sieci znalazło się w zmienionym tą samą nowelizacją przepisie art. 9a ust 6 p.e., który wprost wskazał, że obowiązek zakupu dotyczy energii wyprodukowanej przez wytwórców przyłączonych zarówno do sieci dystrybucyjnej jak i przesyłowej.

Wykładnia literalna aktualnie obowiązującego przepisu nie pozostawia wątpliwości, że odnawialne źródła energii przyłączone tak do sieci przesyłowej jak i dystrybucyjnej korzystają z uprzywilejowania związanego z nabywaniem wytworzonej w nich energii po cenach określonych przez ustawę. Brak jest też zdaniem Sądu ważnych racji, aby nadać powołanemu przepisowi interpretację zważającą, że obowiązek zakupu odnosi się tylko do źródeł przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, jak zdawał się sugerować to powód.

Sama sekwencja zmian ustawodawstwa dotyczącego obowiązku zakupu energii wytworzonej w OZE w ocenie Sądu pozwala w oparciu o zasadę prawa *lex posteriori derogat legi priori* na ustalenie, że każdy podmiot, wydzielony z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, który mocą przepisów art. 9 i 10 nowelizacji prawa energetycznego z 2005 roku miał obowiązek świadczyć usługę kompleksową odbiorcom niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy przyłączonym do sieci operatora systemu dystrybucyjnego - do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu ma obowiązek zakupu energii z OZE od wytwórców przyłączonych zarówno do sieci dystrybucyjnej jak i do sieci przesyłowej.

Stosując powyższą regułę, nie budzi wątpliwości, że prawo ustanowione później tj. art. 9a ust 6 w brzmieniu nadanym mu w 2010 roku pochodzące z aktu prawnego o tej samej mocy i tym samym stopniu szczegółowości, co art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 roku, wskazujące wprost na obowiązek zakupu energii zarówno od wytwórców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej jak i przesyłowej, należy stosować przed prawem ustanowionym wcześniej tj. art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 roku wskazującym na obowiązek zakupu energii tylko od odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej. Tym samym oznacza to, że przepis art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 roku w zakresie w jakim wskazywał, że obowiązek zakupu odnosi się li tylko do podmiotów przyłączonych do sieci dystrybucyjnej stracił swoją aktualność na rzecz przepisu nowszego dotyczącego tej samej materii i przepis art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 roku w tym zakresie nie może mieć zastosowania do sprawy zakupu energii będącej przedmiotem sporu.

Nie można jednak uznać, że przepis art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 roku został całkowicie wyeliminowany z obrotu prawnego, gdyż skutkiem braku innych, późniejszych przepisów regulujących kwestię podmiotu zobowiązanego do wykonywania obowiązku zakupu energii do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu – to właśnie on wskazuje na podmiot zobowiązany do wykonywania obowiązku sprzedawcy z urzędu o jakim mowa w art. 9a ust. 6 prawa energetycznego – gdyż nadaje status sprzedawcy z urzędu aż do czasu wyłonienia takiego sprzedawcy w trybie art. 9i prawa energetycznego podmiotom zdefiniowanym w art. 9 i 10 prawa energetycznego - czyli także powodowi.

Powyższe stanowisko potwierdza również podjęta przez Sąd Najwyższy uchwała z 9 czerwca 2016 roku, sygnatura akt III SZP 1/16, w której stwierdzono, że „Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z 4 marca 2005 roku o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska, jest zobowiązane do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci przesyłowej w

miejscu znajdującym się na obszarze, na którym przedsiębiorstwo to wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu (art. 10 ustawy z 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 9a ust. 6 ustawy z 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne w brzmieniu nadanym ustawą z 8 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw).”.

Treść uchwały Sądu Najwyższego przesądziła jednoznacznie o tym, że powód jako sprzedawca z urzędu zobowiązany był do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci przesyłowej w miejscu znajdującym się na obszarze, na którym przedsiębiorstwo to wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu.

Obecnie publicznoprawny obowiązek zakupu energii z instalacji odnawialnego źródła energii wynika z przytoczonego na wstępie art. 42 ust. 1 ustawy i art. 196 ustawy OZE. Jak słusznie wskazał pozwany (...) sp. z o.o. nie posiadała przymiotu przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, zaś obszar tej nowej sieci dystrybucyjnej znajduje się na obszarze (postrzeganym terytorialnie, powierzchniowo), na którym powód dotychczas pełnił (pełni) funkcję podmiotu wykonującego zadania sprzedawcy z urzędu. Ponadto, podmiot ten od 2010 roku kupował ze znajdujących się na tym obszarze instalacji energię elektryczną, nie kwestionując faktu, wykonywania na tym obszarze zadań sprzedawcy z urzędu.

Dlatego też mając na uwadze powyższe wywody, zarzuty określone w pkt 1-4 odwołania należy uznać za bezzasadne. Brak jest podstaw do uznania, że nastąpiła utrata mocy prawnej dla ustawy nowelizującej prawo energetyczne z 2010 roku. Przepisy te nie zostały ani uchylone ani zmienione i obowiązują niewątpliwie do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu i rozpoczęcia przez sprzedawcę zobowiązanego zakupu energii.

Wobec zaistnienia między stronami sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy sprzedaży energii, w kompetencji Prezesa URE wynikającej z treści art. 8 ust 1 prawo energetyczne było rozpoznanie powyższego sporu poprzez wydanie decyzji zastępującej umowę stron, skoro po stronie (...) istniał obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii.

Nalożony na powoda obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii Farmy Wiatrowej (...) jest niewątpliwie obowiązkiem publicznoprawnym i stanowi dopuszczalny wyjątek od konstytucyjnej zasady wolności gospodarczej i proporcjonalności o jakich mowa w Konstytucji RP. Takie jednak ograniczenie prawa jest przez Konstytucję dopuszczalne (art. 22) o ile istnieje ważny ku temu interes publiczny a ograniczenie następuje w drodze ustawy. W sprawie niniejszej mamy do czynienia ze wsparciem dla rozwoju odnawialnych źródeł energii w postaci nałożenia obowiązków na niezależne podmioty, co jest niezbędne dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju w sektorze energetycznym, ale rozumianego nie jako określony rodzaju działalności gospodarczej realizowanej w tej dziedzinie ale jako wartości, jaką niesie ze sobą produkcja czystej energii. Powyższe ograniczenie podyktowane jest także treścią art. 74 Konstytucji, który obliguje władze publiczne do zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom oraz do chronienia środowiska. Powyższe powszechnie chronione wartości uzasadniają stworzenie takich ram prawnych, które pozwolą zminimalizować skutki mechanizmów wolnorynkowych w odniesieniu do obrotu energią wytwarzaną ze źródeł odnawialnych, której producenci ze względu na wyższe koszty produkcji wymagają takiej ochrony (podobnie Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 8 kwietnia 1998 roku, K 10/97).

Z tych wszystkich względów, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 479§3 § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu Prezesowi URE oraz zainteresowanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski